

Formanden: Det ærede Medlem har ofte givet mig Anledning til at udtale, at en Benægtelse af Rigsvaadets Ret til at bestaae ikke med Rette her kan fremsættes.

Winther: Jeg har kun sagt dette, for at ikke Nogen skulde opfatte mine Ord anderledes, end de efter den Tanke, jeg har villet lægge i dem, maae forstaaes. Det er dette, der har gjort mig det til en Nødvendighed her nærmere at forklare disse mine Ord, og, maa jeg ikke det, kan man ikke længere sige, at Ordet er frit her i Salen.

Formanden: Det er heller ikke enhver Ting, som det er tilladt at sige her i Salen.

Winther: Jeg skal da ikke forfølge denne Sag videre. — Man har idag sammenlignet den Strid, der føres her angaaende Grundlovsagen, med den Strid, der er bleven ført om Slesvig, men der er dog den betydelige Forskjel imellem disse to Kampe, at den ene er ført mellem to imod hinanden fjendeligt staaende Folk og Riger, medens den anden, Grundlovsstriden, føres og er bleven ført imellem Partier, af hvilke to have erklæret sig for at ville være Venner i Fremtiden. Det Udskudt, som her foreligger, navnlig det Punkt deri, som har været meest omsjirret, Landsthingets Sammensætning, er den første Frugt af dette Venstabs; men for mig er det en bitter Frugt. Dette har jeg ikke villet undlade at udtale, for at man kunde see, at det gik med denne Signelse som med de fleste Signelser, nemlig at den halter noget.

Hall: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Æscherning) omhandlede i sit Foredrag forskjellige Ting, forskjellige Data og historiske Begivenheder, som alle ligge langt tilbage i Tiden, og med Hensyn til hvilke den ærede Formand vistnok med Rette gjorde opmærksom paa, at de ikke staae i saa nær Forbindelse med, hvad der her foreligger, at det kunde være ønskeligt at gaae ind paa nogen dyberegaaende Behandling deraf. Dette skal jeg derfor heller ikke gjøre, og det saameget mindre, som disse Punkter allerede oftere, ved

andre Leiligheder, have været Gjenstand for en dybtgaaende Forhandling, ogsaa for Forhandling imellem det ærede Medlem og mig, hvortil jeg altsaa kan henvise. Heller ikke skal jeg dvæle længe ved de mere almindelige Domme og Betragtninger, der bleve fremsatte af det ærede Medlem saavel over det Ministerium, jeg i en lang Tid havde den Ære at staae i Spidsen for, som over de andre Ministerier, der have efterfulgt dette. Det ærede Medlems Naade at bedømme Ministerier paa har gennem en lang Aarrække været mig og vistnok de fleste her tilstedeværende Medlemmer tilstrækkelig bekendt, og han er i denne Henseende ikke undergaaet nogen Forandring. Det ærede Medlem har haft en besynderlig Gave og Lyst til paa den ene Side at stræbe efter en meget human og billig Bedømmelse af Ministeriernes Stilling af Hensyn til Forholdene og de Vanskeligheder, hvorunder de have arbejdet, og paa den anden Side — som nu under denne Debat — at udfaste saadanne Domme over dem, som, hvis de paa nogen Naade vare sande, rigtige og begrundede, ganske maatte tilintetgjøre deres Stilling overhovedet. — Saaledes har det ærede Medlem udtalt sig i sine sidste Utringer saavel som under denne Sags forrige Behandling, og jeg tør sige, at han har udtalt sig saaledes i en Dække af Aar ligeoverfor mig selv personlig snart paa den ene Naade og snart paa den anden.

Det ærede Medlem synes idag foreløbig at være bleven fast i den Opfattelse, at Kjendetegnet, ikke blot ved det eller de Ministerier, jeg har haft den Ære at staae i Spidsen for, men ogsaa ved de senere Ministerier, skulde være, at de have ladet sig rive hen og lede af „Popularitetens Strømning“. Dette er et Udtryk, som, om man vil, kunde synes at være rosende, eller som, hvis man vil see det noget anderledes, i alt Fald kunde siges ikke at være meget farligt, skadeligt eller utilbørligt; men jeg holder mig dog overbevist om, at netop det Slags Udtryk, den Naade at bedømme Ministerierne paa, meget ofte har — vistnok imod det ærede Medlems Tanke eller Forsæt — i høi Grad indvirket skadeligt paa deres Stilling i flere Retninger. Hvad er det, det ærede Medlem mener med Popularitetens Strømning? Ville vi be-